

5BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 Rs 216247 24 Rsž  
Novi Travnik, 10.09.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Senada Begović, kao predsjednika vijeća, Mirjane Grubešić i Aide Pezer-Alić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. E.M., 2. Š.H., 3. A.Z. i 4. S.S., koje zastupa punomoćnica Berina Krnjić, advokat iz Travnika, Ulica Bosanska br. 135., protiv tuženog Kanton Središnja Bosna, Vlada Kantona Središnja Bosna, Kantonalno tužiteljstvo Travnik, koga zastupa Kantonalno pravobraniteljstvo Vitez, Kantonalna pravobraniteljica Milica Vukadinović, radi radnog spora, visina spora 10.397,64 KM, odlučujući po žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Rs 216247 23 Rs od 22.02.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 10.09.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se uvažava i djelomično preinačava presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Rs 216247 23 Rs od 22.02.2024. godine, te sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Obavezuje se tuženik da tužiteljima isplati naknadu na ime troškova prijevoza na posao i sa posla u ukupnom iznosu od 9.080,94 kako slijedi:

-Tužiteljici E.M. za period od 08.09.2020. godine do 31.08.2023. godine u iznosu od 3.593,74 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 08.9.2023.godine pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema pismenog prijepisa odluke.

-Tužitelju Š.H. za period od 08.09.2020. godine do 31.08.2023. godine u iznosu od 2.537,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 08.9.2023.godine pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema pismenog prijepisa odluke.

-Tužiteljici A.Z. za period od 08.09.2020. godine do 31.08.2023. godine u iznosu od 2.950,70 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 08.9.2023.godine pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema pismenog prijepisa odluke“.

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i u odnosu na tužitelja S.S. potvrđuje presuda prvostupanjskog suda.

Obvezuju se tužitelji E.M., Š.H. i A.Z. da tuženom naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 2.193,52 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

## Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odlučeno je:

„Obavezuje se tuženik da tužiteljima isplati naknadu na ime troškova prijevoza na posao i sa posla u ukupnom iznosu od 10.397,64 K M kako slijedi:

-Tužiteljici E.M. za period od 08.09.2020. godine do 31.08.2023. godine u iznosu od 3.593,74 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 08.9.2023.godine pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema pismenog prijepisa odluke.

-Tužitelju Š.H. za period od 08.09.2020. godine do 31.08.2023. godine u iznosu od 2.537,50 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 08.9.2023.godine pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema pismenog prijepisa odluke.

-Tužiteljici A.Z. za period od 08.09.2020. godine do 31.08.2023. godine u iznosu od 2.950,70 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 08.9.2023. godine pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema pismenog prijepisa odluke.

-Tužitelju S.S. za period od 03.08.2022. godine do 01.04.2023. godine u iznosu od 1.36,70 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 08.9.2023. godine pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema pismenog prijepisa odluke.

Obavezuje se tuženi da tužiteljima nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.070,00 KM u roku od 15 dana od dana prijema pismenog prijepisa presude.

Protiv navedene presude žalbu je pravovremeno izjavio tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da drugostupanjski sud usvoji žalbu i pobijanu presudu preinači ili ukine i predmet po potrebi vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. U žalbi ističe da je tuženi u konkretnom slučaju iznio sve činjenice u predmetnoj pravnoj stvari kao i navode koje je upotpunio sa dokazima, a sud je izveo pogrešan zaključak u pogledu isplate naknade nastale na ime putovanja sa posla i na posao. Prema Zakonu o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH broj: 72/2005, 22/009, 27/2012) članom 6b. je utvrđena naknada za prijevoz „sudiji, tužiocu i stručnom saradniku kome nije organizovan službeni prijevoz na posao i s posla, a čije je mjesto stanovanja od mjesta rada udaljeno najmanje 2 km, pripada naknada za troškove prijevoza u visini mjesečne karte gradskog, prigradskog i međugradskog prometa“. U međugradski promet spadaju mjesta koja su udaljena od mjesta rada do 70 km. Na osnovu navedenog Zakona tuženi je donio rješenja o isplati naknade za troškove prijevoza sa posla na posao (u oba pravca). Prema dokumentaciji tuženog o mjesečnoj strukturi radnog vremena svakog tužitelja (šihtarice) i platnim listama tužitelja su vidljivi pojedinačno isplaćeni iznosi novčanih sredstava na ime te naknade. Vještak je imao zadatak da utvrdi visinu razlike naknade za prijevoz za tužitelje u utuženom periodu u odnosu na rješenja o naknadi troškova prijevoza i isplaćenog dijela naknade u vremenu od 08.09.2020. godine do 31.08.2023. godine, a za S.S. od 03.08.2022. godine do 01.04.2023. godine. Mjesečna naknada za prijevoz utvrđuje se množenjem dnevne naknade za prijevoz sa brojem radnih dana (iz mjesečne

evidencije prisutnosti) svim uposlenicima KSB/SBK. U rekapitulaciji ukupnih potraživanja prema obračunu vještaka je utvrđeno da tužiteljica E.M. nema manje isplaćenih troškova u odnosu na utvrđene troškove po rješenjima. U provedenom postupku je utvrđeno kako je vještak za tužitelje Š.H. i A.Z. obračunao i dane kada su radili u B. i time prikazao razliku naknade za oba tužitelja što je neprihvatljivo jer nisu putovali iz mjesta prebivališta na mjesto rada. Vještak je na pitanje punomoćnice tužitelja izašao iz okvira svoje nadležnosti, kao i zadatka koji nije predložen na pripremnom ročištu. Tek na glavnoj raspravi je izvršio obračun za isplatu naknade za sve dane u mjesecu ne umanjujući dane odsustva po bilo kojem osnovu, što je sud prihvatio te odlučio o istim te donio nezakonitu odluku. Tuženi smatra da je ovakav način obračuna nezakonit, te da dokazni postupak nije proveden sukladno odredbama ZPP-a (član 128. i 155.), što je dovelo do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i do povrede materijalnog prava u konačnoj odluci suda koja je neosnovana i paušalna. Gramatičkim i logičkim tumačenjem citirane zakonske odredbe člana 6b. Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužitelja, a i iz nalaza vještaka, može se zaključiti da se predmetna naknada odnosi na situaciju svakodnevnog putovanja sa posla i na posao sudija, tužitelja i stručnih suradnika. Polazeći od svrhe same naknade, a to je da se ista ima priznati za stvarno nastale troškove (stvarni dolazak/odlazak tužitelja na osnovu evidencije o prisutnosti na poslu) koji imaju varijabilni karakter. Kako su tužiteljima pravilno vršeni obračun i isplata naknade troškova prijevoza na posao i s posla uz mjesečni obračun i isplatu plaća na osnovu rješenja i evidencija o prisustvu na radu, to je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

U odgovoru na žalbu tužitelji su osporili žalbene navode tuženog i naveli da prvostupanjski su ispravno zaključuje da se odredba člana 6b. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužitelja u Federaciji BiH („Sl. novine F BiH br. 61/22) treba poštovati i izvršiti u cijelosti onako kako glasi bez dodatnih tumačenja odnosno da zakonodavac nije predvidio isplatu ove naknade na dnevnom nivou, kao ni umanjenje iste na dnevnom nivou, da isplata naknade nije uslovljena dolaskom na mjesto rada ili obavljanjem poslova u drugim sudovima, jer da jeste zakonodavac bi to propisao posebnim stavom ili odredbom. Predložili su da se odbije žalba kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda.

Nakon što je ispitao presudu prvostupanjskog suda u onom dijelu u kome se žalbom pobija, u granicama razloga iz žalbe, kao i po službenoj dužnosti sukladno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Tužbeni zahtjev tužitelja usmjeren je na isplatu razlike manje isplaćene naknade za troškove prijevoza na posao i s posla u utuženim periodima. Iz sadržaja spisa predmeta i nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke, te usmenih pojašnjenja vještaka na glavnoj raspravi, proizilazi da je predmetna naknada tužiteljima obračunavana i isplaćivana prema pojedinačnim rješenjima tuženog u kojima je sadržana visina dnevne karte u oba pravca na određenoj putnoj relaciji i prema službenoj evidenciji prisustva tužitelja na poslu svakog radnog dana u mjesecu, što znači da se naknada nije obračunavala za odsustva sa rada po bilo kom osnovu (godišnji odmor, praznik, bolovanje), kao i za dane rada tužitelja Š.H. i A.Z. u B. gdje im je i mjesto prebivališta/stanovanja. Po ovakvom obračunu tužitelji E.M., Š. H. i A.Z. nemaju razlike isplaćene naknade za prijevoz. Međutim, po stajalištu prvostupanjskog suda ovakav obračun tuženog nije pravilan jer nije u skladu sa članom 6b. stav 1.

Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji BiH („Sl. novine F BiH br. 61/22) kojim je naknada za troškove prijevoza sudcu, stručnom suradniku i tužitelju propisana u visini mjesečne karte gradskog, prigradskog i međugradskog prometa. U obrazloženju ovakvog stajališta prvostupanjski sud je naveo da tuženi navedenu zakonsku odredbu nije primijenio kako valja, nego ju je cijenio i tumačio na način kako njemu odgovara odnosno u skladu „sa svrhom same naknade“, a to je da tužiteljima pripada pravo naknade za dane čije je prisustvo na poslu evidentirano u službenim evidencijama Kantonalnog tužiteljstva KSB-a, a ne kako je to Zakon propisao u visini mjesečne karte gradskog, prigradskog i međugradskog prometa. Zakonodavac nije predvidio obračun ove naknade na dnevnom nivou, niti umanjivanje ove naknade za dane odsustva sa rada, a pogotovo kada su tužitelji evidentirani u šihterici da rade, ali ne dolaze na posao u prostorije Kantonalnog tužiteljstva u Travniku, već odrađuju posao pred sudom, jedan dan u Bugojnu, jedan dan u Kiseljaku, Jajcu ili Travniku, ovisno od njihovog posla i rasporeda.

Ovakvo stajalište prvostupanjskog suda je nepravilno, jer iz sadržaja odredbe člana 6b. stav 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji BiH jasno proizilazi da se predmetna naknada odnosi na troškove prijevoza na posao i s posla, dakle, radi se o stvarno ostvarenim troškovima, što znači da ukoliko tužitelj po bilo kom osnovu nije dolazio na posao, za te dane odsustva mu ne pripada naknada jer troškovi prijevoza objektivno nisu ni ostali. Visina mjesečne karte gradskog, prigradskog i međugradskog prometa koja je propisana ovom zakonskom odredbom, predstavlja osnovicu za obračun naknade za stvarno ostvarene troškove prijevoza prema evidenciji tuženog o prisustvu tužitelja na poslu. Sljedstveno navedenom, tužiteljima Š.H. i A.Z. ne pripada naknada za troškove prijevoza za rad obavljen u B. gdje im je i mjesto stanovanja, jer stvarnih troškova prijevoza nije ni bilo. U prilog ovakvom shvatanju je i da se visina mjesečne karte obračunava prema broju radnih dana u mjesecu i visini dnevne karte na posao i s posla na određenoj relaciji, pa ukoliko je tužitelj dolazio na posao sve radne dane u mjesecu pripada mu naknada u visini pune mjesečne karte za taj mjesec, dok se za manji broj radnih dana prisustva na poslu naknada obračunava srazmjerno realno ostvarenim troškovima.

Kako je na traženje punomoćnika tužitelja vještak na glavnoj raspravi za tužitelje E.M., Š.H. i A.Z. obračunao naknadu shodno rješenjima tužene za sve dane u mjesecu ne umanjujući dane odsustva po bilo kom osnovu, te utvrdio razliku neisplaćene naknade, prvostupanjski sud je sukladno svom stajalištu i prema konačno opredijeljenom tužbenom zahtjevu zasnovanom na ovakvom nalazu i mišljenju vještaka, pobijanom presudom dosudio tužiteljima razlike naknade i to E.M. 3.593,74 KM, Š.H. 2.537,50 KM i A.Z. 2.950,70 KM. Razlika naknade pobijanom presudom dosuđena je i tužitelju S.S. u iznosu od 1.316,70 KM iz razloga što tuženi ovom tužitelju u utuženom periodu (03.08.2022. do 01.04.2023. godine) nije isplaćivala troškove prijevoza, a na koji izračun je tuženi na glavnoj raspravi izjavio da nema primjedbi.

Imajući u vidu da je tužiteljima E.M., Š.H. i A.Z. obračun i isplatu naknade za troškove prijevoza tuženi vršio na ispravan način pravilno primjenjujući odredbu člana 6b. stav 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o plaćama i drugim naknadama sudaca i tužitelja u Federaciji BiH, te da po ovakvom obračunu tužiteljima ne pripada razlika naknade kako je to pojasnio i vještak na glavnoj raspravi, ovaj sud je pravilnom

primjenom materijalnog prava preinačio prvostupanjsku presudu o odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja E.M., Š.H.i A.Z. primjenom odredbe člana 229. stav 1. točka 4. Zakona o parničnom postupku, dok je u odnosu na tužitelja S.S. žalbu tuženog odbio kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrdio primjenom odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Kako je prvostupanjska presuda preinačena, ovaj sud je primjenom odredaba člana 397. stav 2. u svezi sa članom 386. stav 3. Zakona o parničnom postupku odlučio o cjelokupnim troškovima i tuženom koji je u pretežnom dijelu uspio u parnici dosudio troškove prema postavljenom zahtjevu. Troškove tuženog ovaj sud je odmjerio pravilnom primjenom materijalnog prava (Tarife o nagradi i naknadama troškova za rad advokata u Federaciji BiH, koja se shodno primjenjuje i na rad pravobranitelja), a koji se odnose na troškove sastava odgovora na tužbu, zastupanje na pripremnom ročištu od 28.11.2023. godine i na glavnoj raspravi od 31.01.2024. godine u iznosima od po 720,00 KM i troškove prijevoza na relaciji Vitez-Travnik-Vitez na dva ročišta u iznosu od 33,52 KM, što iznosi ukupno 2.193,52 KM.

Predsjednik vijeća  
Senad Begović